

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Cobzac Elena,

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Covaliov Vitali* în numele inculpatului Ciobănică Sergiu și de către *inculpat*, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 septembrie 2021 și a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 19 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui

Ciobănică Sergiu xxxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 03.09.2020 – 19.01.2021;

instanța de apel: 13.04.2021 – 22.09.2021;

instanța de recurs: 16.12.2021 – 18.05.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința judecătoriei Cahul, sediul Taraclia din 19 ianuarie 2021, *Ciobănică Sergiu* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 321 Cod penal - **1** an închisoare.

Conform art.85 Cod penal, la pedeapsa stabilită prin sentință, s-a adăugat integral, partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Sediul Ștefan Vodă din 11.05.2017 - 8 ani, 8 luni și 10 zile, stabilindu-i pedeapsă definitivă de - **9** ani, **8** luni și **10** zile închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. S-a încasat de la *Ciobănică Sergiu* în beneficiul *Statului*, cheltuieli de judecată în sumă de **17 442, 38** lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, la 12 septembrie 2018, la ora 14:30 ora precisă nu este stabilită, condamnatul, Ciobănică Sergiu, a.n. xxxxxx, fiind în biroul directorului Penitenciarului nr. 1 Taraclia pe teritoriul penitenciarului nr. 1 Taraclia, amplasat pe str. Vodoprovodnaia 5, or. Taraclia, fiind în stare agresivă, a înaintat o serie de pretenții de diferit gen către specialistul principal al

secției de reintegrarea socială P-1 Taraclia Caltacci Vadim. Ignorând cerințele legale ale specialistului de a se liniști, de a avea un comportament destoinic și de a respecta regimul de detenție, intenționat, a aplicat o lovitură cu pumnul în față lui Caltacci Vadim, prin ce a cauzat acestuia suferințe morale și vătămări corporale neînsemnate, sub formă de edem pe obraz, astfel încălcând obligațiunile condamnaților, stabilite la art. 242¹ alin.(1), (10) Cod de executare, potrivit cărora condamnatul este obligat: 1) să îndeplinească necondiționat cerințele legitime ale personalului penitenciar; 10) să manifeste o atitudine cuviincioasă față de orice persoană cu care intră în contact.

La fel, a încălcat interdicțiile stabilite pentru condamnați, prevăzute la art. 242² alin.(1), (22) Cod de executare, potrivit cărora *condamnaților le este interzis: 1) aplicarea sau încercarea de aplicare de acte de violență asupra personalului penitenciar, persoanelor care execută misiuni în penitenciar sau care se află în vizită, asupra celorlalte persoane condamnate, precum și asupra oricăror altor persoane; 22) exprimarea, în public, prin gesturi sau acte obscene ori care atrag dezaprobarea publică, folosirea cuvintelor argotice, obscenităților, înjurăturilor, atribuirea și însușirea poreclelor, insultarea sau săvârșirea altor acțiuni care jignesc demnitatea personalului penitenciar.*

Acțiunile lui *Ciobănică Sergiu*, au fost încadrate juridic de prima instanță în baza art. 321 Cod penal, conform indicilor calificativi - *"nesupunerea prin violență cerințelor legitime ale administrației penitenciarului, săvârșită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar"*.

3. Nefiind de accord cu sentința pronunțată, avocatul *Covaliov Vitalii*, cât și inculpatul *Ciobănică Sergiu* au declarat apeluri.

3.1 Avocatul ***Covaliov Vitali*** în numele inculpatului *Ciobănică Sergiu*, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a sentinței din 19.01.2021, în partea ce ține de stabilirea pedepsei definitive, sub formă de închisoare pe un termen de **9** ani și **8** luni, și obligarea inculpatului *Ciobănică Sergiu* să recupereze cheltuielile judiciare în sumă de 17 442 lei.

La fel, a solicitat partea apărării, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță și stabilirea inculpatului *Ciobănică Sergiu*, a unei pedepse definitive, cu aplicarea art.85 Cod penal, cu adăugarea parțială a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința anterioară.

A mai invocat partea apărării, respingerea solicitării recuperării de către inculpatul *Ciobănică Sergiu* a cheltuielilor judiciare în sumă de 17 442 lei.

În motivarea apelului declarat, avocatul *Covaliov Vitali*, a considerat că sentința este pasibilă de a fi casată, fiind nefondată în partea ce ține de pedeapsa stabilită și de recuperarea cheltuielilor judiciare.

3.2 Inculpatul ***Ciobănică Sergiu***, nefiind de acord cu sentința primei instanțe, a declarat apel, prin care își manifestă dezacordul cu sentința pronunțată, solicitând casarea doar în partea încasării cheltuielilor de judecată suportate la efectuarea expertizei, invocând

motive de sănătate, din ce motiv este în imposibilitate să le achite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 22 septembrie 2021, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea fără modificări a sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul Ciobănică Sergiu a săvârșit infracțiunea prevăzute de art.321 Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond, detaliat a redat conținutul sentinței, ținându-se cont de faptul probelor verbale și materiale scrise.

Instanța de apel accentuează că, instanța de fond, a ținut cont în deplină măsură de principiul individualizării pedepsei penale, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolul social al acestuia în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea penală.

Prin urmare, instanța de apel, punctează cu fermitate, ca fiind întemeiată, motivată și bazată sentința de condamnare pe prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, coroborat art. 364¹ Cod procedură penală.

Se accentuează în decizia instanței de apel, că odată cu examinarea materialelor cauzei în raport cu normele relevante la caz, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, astfel, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale, n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce a condiționat că concluzia instanța de apel nu este în drept să rețină o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

La fel, instanța de apel, a menționat că nu poate fi reținută poziția părții apărării, cu referire la netemeinicia sentinței în partea cumulării pedepselor, având în vedere că partea apărării nu a adus careva argumente în acest sens.

Cu referire la achitarea cheltuielilor de judecată, din contul inculpatului, instanța de apel a punctat că, soluția instanței de fond, este una întemeiată și corespunde cadrului legal.

5. Avocatul *Covaliov Vitali*, cât și inculpatul *Ciobănică Sergiu*, au contestat cu recurs decizia instanței de apel.

5.1 Avocatul *Covaliov Vitali*, care acționează în numele inculpatului Ciobănică Sergiu, solicită casarea deciziei instanței de apel din 22.09.2021, precum și casarea parțială a sentinței din 19.01.2021, în partea stabilirii pedepsei penale.

În motivarea cerințelor sale, partea apărării relatează că atât sentința primei instanțe, cât și decizia instanței de apel sunt ilegale.

Subliniază avocatul Cavaliov Vitali că, la determinarea pedepsei, nici instanța de fond și nici instanța de apel, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 85 alin. (1) Cod penal, neținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influență pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, fără a oferi o posibilitatea reală de a dovedi

corectarea sa, prin comportamentul corect și exemplar.

Opiniază avocatul Covaliov Vitalii, că decizia instanței de apel, poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel remarcând că nu s-au respectat prevederile art. 427 alin. (1) pct. pct. 6) și 8) Cod procedură penală.

5.2 Inculpatul **Ciobănică Sergiu**, în recursul declarat solicită admiterea cererii de recurs cu casarea deciziei instanței de apel.

Totodată, solicită și respingerea solicitării recuperării cheltuielilor de judecată în sumă de 17 442 lei, invocând imposibilitatea achitării acestora.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință *procurorul*, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Lecturând conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal, ghidându-se de prevederile art. 427 alin. (1) Cod penal, evidențiază că atât avocatul inculpatului, cât și inculpatul Ciobănică Sergiu, au invocat temeuri pentru recurs, care la caz, nu-și găsesc veridicitatea argumentărilor scontate, or, invocarea de către aceștia a temeiurilor prevăzute la art. 427 alin. (1), pct., pct. 6), 8) Cod procedură penală, instanța de recurs le califică ca fiind neîntemeiate și lipsite totalmente de careva suport juridic.

Instanța de recurs subliniază, că pct. pct. 6) și 8) din alin. (1), art. 427 Cod procedură penală, accentuează temeiurile pentru recurs la repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel, dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și dacă, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire.

La caz, urmare celor menționate supra, instanța de recurs reclamă, că partea apărării nu și-a motivat sub nici o formă alegațiile reținute în recurs, care ar justifica pretențiile supuse recursului.

Din cumulul celor menționate, instanța de recurs, reamintește că prezenta cauză, a fost examinată în ordinea prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, unde inculpatul, prin înscris autentic, a declarat că își recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu cu solicitarea ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, instanța de recurs respinge totalmente, temeiul din pct. 8 alin. (1) a art. 427 Cod procedură penală, indicat de recurent, or, având în vedere că inculpatul și-a recunoscut fapta săvârșită, fiind de acord cu

încadrarea juridică a faptei, nu poate invoca ca temei la caz norma articolului menționat supra.

Ce ține de temeiul prevăzut la pct. 6, alin. (1), art. 427 Cod procedură penală, instanța de recurs, urmare examinării cauzei, constată, că nu au fost admise careva de erori de drept și de fapt care ar afecta soluția instanței.

Astfel, se punctează fără echivoc că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Totodată, instanța de recurs, având competența aplicării corecte și uniforme a legislației, soluționării litigiilor apărute în cadrul aplicării legilor, garantând astfel responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat, se va expune asupra pretențiilor invocate de recurenți, precum că hotărârile judecătorești urmează a fi casate din motivul nerespectării prevederilor art. art. 61 , 75 alin. (1), 85 alin. (1) Cod penal, care se aliniază la temeiurile pentru recurs și anume la pct. 10, alin. (1), art. 427 Cod procedură penală.

Reieșind din circumstanțele cauzei în raport cu prevederile menționate mai sus, instanța de recurs constată că atât prima instanță cât și instanța de apel, au ținut cont în deplină măsură de principiul individualizării pedepsei penale, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolului social al acesteia în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei ce-i atenuază sau agravează răspunderea penală.

În atare circumstanțe, instanța de recurs punctează că hotărârile judecătorești sunt întemeiate, în detaliu motivate, în strictă corespundere cu prevederile art. art. 61, 75 alin. (1), 85 alin. (1) Cod penal.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate, în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din concepția Curții Europene, art.6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, *Immeubles Groupe Kosser v. Franța*, nr.38748/97 din 9 martie 1999).

În contextul celor menționate, Colegiul penal conchide că, decizia

instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, motivarea soluției nu contrazice dispozitivului hotărârii, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul *Covaliov Vitali* în numele inculpatului Ciobănică Sergiu și de către *inculpat*, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 22 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Ciobănică Sergiu** ~~XXXXXX~~, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 07 iulie 2022.

Președinte

Cobzac Elena

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie